

**Tranen en verdriet van de H. Maagd Maria omwille van de plaag van de oorlog.
Noodzaak van de plaag, vooral voor de bekering van de priesters.**

Ik was in mijn gewone toestand en ik bevond me buiten mezelf samen met de Koningin Moeder. Ik vroeg haar om bij Jezus te bemiddelen om de plaag van de oorlog te stoppen.

Ik zei tot Haar:

“mijn Mama, heb medelijden met zo vele arme slachtoffers.”

Zie je niet al het bloed, de gebroken ledematen, zoveel gekreun en al die tranen?

Jij bent de Mama van Jezus maar ook de onze.

Het is aan u om uw kinderen te verzoenen.

Terwijl ik doorging met smeken, was zij aan het wenen..

Maar hoewel zij weende bleef zij onverzettelijk.

Ik weende samen met haar en smeekte verder om vrede.

En *mijn lieve Mama zei me:*

Mijn dochter, de aarde is nog niet gezuiverd.

De mensen zijn nog altijd hard.

En als de plaag stopt, wie zal dan de priesters redden?

Wie zal hen bekeren?

Het kleed dat hun leven bedekt is zo triestig,

Dat zelfs de leken ervan walgen om hen te benaderen.

“Laat ons bidden, laat ons bidden.”